

Avoinna: ti–pe 11–17, la 11–16, su 12–16,
Galleriakeski viikkona 4.2. 11–20. Taiteilijatapaaminen su 8.2. klo 14–16.

Kim Somervuori

Pirustuksia ja manauksia vol. 8

28.1. – 15.2.2015

Kim Somervuoren (1975) näyttely *Pirustuksia ja manauksia Vol. 8* on kunnianosoitus maalaustaiteen materiaalisuudelle. Taiteilija osoittaa meille materiaalsen työskentelyn todellisen merkityksen. Esimerkiksi installaation *Penkki, puu ja puistotie* (2015) penkki on ollut Somervuoren työhuoneella vuosikausia ennen kuin se on päätynyt teoksen osaksi. Tämä kertoo siitä, miten taiteilijan on elettävä materiaalinsa keskellä ja tunnettava se perinpohjin. Tässä suhteessa en voi välttää mielle yhtymää Francis Baconin (1909-1992) kuuluisaan työhuoneeseen, joka on siirretty taiteilijan synnyinkaupunkiin Dubliniin kaikessa ylenpalttissa materiaalisuudessaan.

Somervuori rakentaa ja purkaa, purkaa ja rakentaa työhuoneellaan. Keräilee patinoituneita tölkkejä ja muuta karhean kaunista materiaalia, josta hän rakentaa installaatioita. Välillä on vaikea sanoa rakentaako hän yhtä elämänmittaista teosta, josta me ulkopuoliset näemme aina osasia, ja joka ehkä vähitellen paljastaa koko monimielisyytensä meille. Taiteilijana Somervuori on monipuolinen, romanttinen ja emotionaalinen, ja toisaalta myös vaikuttunut konkretismin viileästä ja analyttisestä otteesta. Hän on myös urbaanin maiseman flanööri, joka kulkee kaupungilla kuin galleriassa tai museossa ja poimii mukaansa visuaalisia, välillä materiaalisiakin, muistoja ja vaikutelmia.

Työskentely on hänelle pitkä jatkumo, jossa materiaalin kanssa ollaan ja elellään, ja ajankuluessa teos voi valmistua, kun se on kypsä sen tehdäkseen. Hän sekoittaa teoksissaan näkyvän ja kosketettavan tavalla, joka todistaa minusta väistämättömästi sen miten me tarvitsemme (kuva)taiteilijoita nähdäksemme ja tunteaksemme maailmamme. Somervuorella on tällainen kyky, jonka avulla hän keräilee yhtä ja toista ja valmistaa näistä aineksista ja omista ajatuksistaan kokonaisuuden, jossa maailma tulee näkyväksi ja tuntuvaaksi.

Uusimmilla teoksillaan Somervuori kommentoi myös tm•gallerian tilaa, ja sitä miten sen voi kokea. Installaatioista on tullut yhä keskeisempi osa hänen työskentelyään ja nähdäkseni hän rakentaa teostensa esillepanon avulla uudelleen kokemuksellisen maailman, joka on liittynyt niiden työstämiseen ja valmistumiseen. Somervuori on taidemaalari, jonka teoksissa perinteinen maalarin materiaalisuus kohtaa nykytaiteellisen materiaalisuuden. Tulos on yksi suuri maalausinstallaatio, jonka sisään voimme astua, ja jossa voimme oleskella. Näin taiteilijan tilasta ja taiteen tilasta tulee konkreettinen tila. Taiteen tila on arkista oleilua analysoiva ja uusia arkaa luova paikka, jonne Somervuori kutsuu meidät päivittämään omia käsityksiämme niin maailmasta kuin taiteestakin.

Juha-Heikki Tihinen

– Kim Somervuori (1975) asuu ja työskentelee Espoossa. Hän on valmistunut Kuvataideakatemiasta Kuvataiteen maisteriksi vuonna 2012. Hän on Taidemaalariiliton, Espoon Kuvataiteilijoiden, Espoon taiteilijakillan ja taiteilijaryhmä Ilomiehiet-pojat jäsen. Somervuoren teoksia on Paulon säätiön ja monissa yksityis-kokoelmissa sekä Suomessa että ulkomailla. Näyttelyä on tukenut Kordelinin säätiö.